

Sütő Csaba András

a fentebb stihl

borzalmaskara arcokondúl
a lírikus a harangra néz
nincs és nehéz a feloldozás

kontr(e)aktív hullámok
kelnek fel a sziklák tövén

hasakat simít a nap lyukakat
töltés dunsztolás égi-földi duzzasztógát
szelektív hullámozás a sziklák ölén

vigasság ébred a hamis világ első hányadik

napján a vágyperonok
mellett sültekről álmodik
tojásos nokedlit kanalaz
hokedliről kihűlt szemmel
a botcsinálta többre vágy

hidegvág az álom láncfűrész
korhadat riadt fűtött konyha a cső
testében meleg víz kering
éles a kés elmosva bár a recéken
meg-megrebben a fogak közé gyűlt víz
lepotyog a vacsora helyet talál

más semmi talán egy kósza böffenés jószagú tanács aláz

Ruszka Gyuri visszánéz

hunyorog a kései éjszaka
elvsírató bölcső táncol
ringva az égve feledett
lámpák fekete fényénél

Bezzeg a generátor!

A tó partja lapos és a
hullámok életunt keringője
a báltermi ruhák fehér
unalmát palástolja
a jó- és rossz hír összeverekedik
a díjosztó gálán mindenki
végtelen véges és gálánt
Marci és Soma az úton
lefelé mennek (Katzky és Giráffusz)
rotyog bennük a gugyi
velük lép a Szusz, szakadék
köpönyegét forgató
örök zsidó – peregrinus
a cipőjük botra akasztva

tág a világegyetem és tovább tágul

A szekrényben a zöld színű, haragvó eszmék – színleg – alszanak.